

ПОТОЧЕ

Илюстриран
ДВУСЪМЪСЕН
Вестник за ДЕЦА

20 Януарий
1929 г.

Цена 3 лв.

Одборци от Министерството на Народното просвещение съ законъ № 5306 отъ 22 декември 1927 год.

Редакция и администрация: Книгоиздателство Ив. Коюмджиевъ, София, ул. Ц. Самуилъ, 50

ДЪДО МРАЗЪ

Раваят се „Дъдо Мразъ“,
Та подрипна той завчасъ,
До небето на високо,
На високо, на широко...
Венчукъ вѣнка заедди,
Съ синѣтѣ падаги си агради,
И провикна се завчасъ:

„Тукъ царува моята власть,
„Сѣки да възвѣи е да слуша,
„При кюмбето да се слуша,
„Ако нѣкой пѣкъ сгрѣши,
„Ще го шипна по уши...
„Само нѣкой да посмѣи,
„Цѣлъ отъ менъ ще посинѣи,
„Цѣлъ отъ мене лютий, страшний...“

А децата пѣкъ безстрашни,
Сбрали венчки вътъ на купъ,
Крѣскатъ, викатъ му на пукъ:

— Не люти се, „Дъдо Мразъ“,
„Ще да мене твоята власть,
„Твоята люти вой и ревъ,
„Твоята яростъ, твоята гнѣвъ.
„Скоро, скоро, „Дъдо Мразъ“,
„Ще да дойде пакъ по насъ
„Пролѣтъ мила и засмѣна,
„Въ чудно кубава премѣна.
„Тя ще стопи твоя ледъ,
„Твоя ледъ и твоя снѣгъ.
„Тебъ самия на далеку
„Ще прокуди, „Дъдо Мразъ“, —
„Ще те питаме, тогѣаъ:
„Дъ се дѣна твоята власть,
„Твоятъ люти вой и ревъ,
„Твоята яростъ, твоята гнѣвъ,
„И тогѣа въ потъ и срамъ,
„Ти какво ще кажешъ намъ?“

Трѣво Симоновъ

МИХАЛАКИ ГЕОРГИЕВЪ

Нѣкои отъ неговитѣ хубави и духовити разкази вне сте чели въ читаниѣтѣ и христоматитѣ си. Неговитѣ съчинения се отличаваѣтъ много отъ съчиненията на другитѣ наши писатели. Михалаки Георгиевъ е единъ отъ ония стари наши писатели, които описваѣтъ простия животъ на хората и народа, но какъ както народътъ съ свои не книжовенъ (народенъ) езикъ си го разказва. Той се глежда въ свѣтлинѣтѣ страни на хората и много майсторски ги изтъква и описва. Неговитѣ разкази сѣ спокойни, прѣплънени съ радостенъ смѣхъ и шегѣ, които никого не обидяватъ. Когато ги четешъ, немощешъ да се не по смѣешъ отъ сърдце на проститѣ искрени разкази на нашия селянинъ.

Михалаки Георгиевъ се е родилъ въ гр. Видинъ на 11 августъ 1854 година, значи още преди освобождението. Първото му учение е било въ училището на сѣдня градъ. Когато порастналъ, заведи го на Божия гробъ (гр. Иерусалимъ въ Палестина), дето прокаралъ нѣколко месеца. Тамъ получилъ много и разнообразни знания и впечатления, които, после, когато порастналъ и станалъ писателъ, обичалъ да прѣплита майсторски въ своитѣ съчинения. На 18-та си година Михалаки билъ изпратенъ да се учи въ чужбина — въ гр. Таборъ, Чехия. Тамъ завършилъ висшето земеделско училище. Следъ нѣто свършилъ учебното си, завърналъ се въ България и станалъ учителъ. Започналъ да пише и печата въ сп. „Читалище“, което българитѣ издавали презъ 1875 и 1876 година въ Цариградъ. Това било преди освобождението.

Следъ освобождението на България, Михалаки Георгиевъ билъ известно време учителъ въ Ломската и Софийскитѣ гимназии, а отсѣе става чиновникъ. Презъ това време той пишелъ и своитѣ духовити разкази. Билъ е и български консулъ въ Виена и Българдъ.

Едно отъ последнитѣ му съчинения е голѣмийтъ разказъ „Тахиръ Беговица“. Отпосле този разказъ бѣ преработенъ и пригоденъ за музика и пѣние. Така отъ него се създаде първата българска опера, която се изнесе и продължава да се играе въ нашия народенъ театъръ.

Михалаки Георгиевъ почина презъ европейската война на 14 февруарий 1916 година. Неговитѣ разкази сѣ събрали и издадени въ две книги.

Нашъ

